

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Semionov Ivan Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 20.03.2019-18.11.2020
2. instanța de apel: 06.01.2021-18.02.2021
3. instanța de recurs: 25.06.2021 - 28.07.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 18 noiembrie 2018, Semionov Ivan Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

A fost încasat de la Semionov Ivan cheltuielile de judecată în suma totală de 320 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare.

A fost refuzată încasarea de la Semionov Ivan a cheltuielilor de judecată în mărime de 5405, 40 lei, din cauza că cerințele acestea sunt neîntemeiate.

2. Potrivit sentinței menționate, s-a constatat că inculpatul Semionov Ivan, la data de 10 iunie 2018, aproximativ la orele 19.45, conducând ciclomotorul de model „Jaguar” fără număr de înmatriculare și deplasându-se pe str. Tineretului, mun. Ceadâr-Lunga, la intersecția unde se realizează ieșirea pe drumul de pietriș, în încălcarea pct. 54 alin. (1) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, ce interzice crearea obstacolelor depășirii prin mărirea vitezei, inclusiv specificând că, depășirea este interzisă în intersecțiile cu circulația nedirijată și în imediata apropiere înainte de acestea și în încălcarea pct. 51 lit. b) din Regulamentul nominalizat, fără a se asigura în

siguranța manevrei, a început să manevreze din față a bicicletei ce se deplasa, fiind condusă de Lîsenco Vasilina, care înainte de aceasta a semnalat, având intenția de a lua la stânga, și a tamponat bicicleta condusă de Lîsenco Vasilina, în rezultatul cărui fapt, ultima a avut leziuni corporale sub formă de fractură închisă a claviculei în partea stângă, fractură închisă a gleznei în partea stângă, ce se referă la vătămare medie a integrității corporale.

Acțiunile inculpatului Semionov I. au fost calificate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, adică *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cimpoeș V. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea pe cauză a unei noi hotărâri, prin care acesta să fie achitat, în legătură cu lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului a indicat:

- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate nu s-a probat în procesul de judecare și examinare a acestei cauze penale;

- urmează a fi emisă sentința de achitare în privința lui Semionov I. în legătură cu acel fapt că, în acțiunile lui Semionov I. lipsesc elemente constitutive ale infracțiunii ce i se impută, acesta nefiind subiectul faptei prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal;

- în procesul examinării judiciare a speței, nu s-a probat faptul încălcării de către Semionov I. a Regulamentului circulației rutiere;

- Semionov I., a declarat că, înainte de a începe efectuarea manevrei, aproximativ cu 100 de metri, acesta a aprins semnal de iluminatie a manevrei și a început ocolirea bicicletei conduse de partea vătămată, care mergea în fața lui. În acest moment, partea vătămată a luat la stânga și el a tamponat bicicleta. Partea vătămată nu a dat careva semne înainte de a începe manevra;

- audiată în calitate de martor Semionov T., a confirmat în totalitate declarațiile date de inculpatul Semionov I., explicând că biciclista Lîsenco Vasilina, care a mers în dreapta lor, pe carosabilul, nesemnalizând că face manevra la stânga, în rezultatul cărui fapt a avut loc tamponarea. Înainte de a începe manevra, partea vătămată nu a dat careva semnale și nu a întors capul;

- martorul Ciolac A., audiat pe cauză nu a fost martorul ocular nemijlocit al accidentului comis de trafic rutier, a ajuns la locul acestuia deja după ce accidentul a fost comis și depozițiile lui, în opinia părții apărării, nu au o importanță majoră pentru soluționarea cauzei în fond;

- unica persoană care a indicat faptul respectării de către aceasta a Regulamentului circulației rutiere la efectuarea manevrei la data de 10 iunie 2018 - este însăși partea vătămată Lîsenco Vasilina, afirmând că a semnalat manevra înainte de a o începe, după ce a luat la stânga, după care a simțit o lovitură, însă, partea apărării consideră că, o asemenea poziție a părții vătămate nu este nimic altceva decât intenția eschivării responsabilității pentru accidentul de trafic rutier

comis de ultima, cât și dorința transferării pedepsei pentru fapta comisă pe umerii lui Semionov I.;

- inculpatului Semionov I. i-a fost numită cea mai aspră pedeapsă prevăzută de acest articol al Codului penal;

- instanța a ignorat faptul că, inculpatul nu are antecedente penale și este atras pentru prima dată la răspunderea penală, se caracterizează pozitiv la locul de trai; are la întreținere un copil minor; se învinuiește în comiterea unei unde lipsește un oarecare prejudiciu moral și nu este înaintată o acțiune civilă;

- în sentința emisă, instanța de judecată nu a explicat cauzele de adoptare a sentinței cu numirea în privința inculpatului a pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, sau pedepsei închisorii, aplicând art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 februarie 2021, a fost admisă cererea de apel, fiind casată sentința în partea pedepsei numite inculpatului Semionov Ivan, cu adoptarea în această parte unei noi hotărâri prin care i-a fost numit lui Semionov I. pe art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, adică 20000 lei în beneficiul statului. În conformitate cu art. 88 alin. (5) Cod penal, luând în considerație termenul de aflare sub strajă a inculpatului Semionov Ivan de la 18.11.2020 până la 18.02.2020, a fost liberat în totalitate de la ispășirea pedepsei sub formă de amendă. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că împrejurările ce ar permite menținerea sentinței atacate în partea recunoașterii ca fiind vinovat inculpatul Semionov I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, sunt constatate și se conțin în ordonanța de pornire a urmăririi penale din data de 22 iulie 2018 (f. d. 1); informația persoanei operative de serviciu al IP Ceadâr-Lunga, inspectorului Mandaji A.D. nr. 924 din 10.06.2018 (f.d. 3); raportul ofițerului de urmărire penală al IP Ceadâr-Lunga, inspectorului de poliție Chiseev S.A. din 12.06.2018 (f. d. 4); proces-verbal de cercetare la fața locului din 10.06.2018, cu schema-plan anexată și a tabelului-foto (f.d. 5-9); proces-verbal de cercetare și verificare tehnică a transportului din data de 10 iunie 2018 (f. d. 12-13); testare alcoolscoptică (Drager) din data de 10 iunie 2018 (f.d. 14-15); legitimația la mijloc de transport de import din data de 10 septembrie 2009 și factura (f. d. 20-21); declarația vamală din 07.09.2009 (f.d. 22); act de reținere a mijlocului de transport din data de 10 iunie 2018 (f.d. 23-24); ordonanța din data de 28 septembrie 2018 de recunoaștere și anexare la dosarul penal a corpurilor delictive (f. d. 40-41); raportul expertizei medico-legale nr. 201811D0353 din 02.11.2018 (f. d. 72); extrasul din cazier la situația între data de 01 ianuarie 2009 - 24 septembrie 2018 (f.d. 74); demers (f.d. 75); răspunsul Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor Republicii Moldova IS „Centul resurselor informaționale de stat „REGISTRU” (f. d. 76); cererea din data de 18 septembrie 2019 (f.d. 127); declarațiile părții vătămate Lîsenco V. (f.d. 124); depozitiile

martorului Ciolac A. (f.d. 133); declarațiile martorului Semionov T. (f.d. 143); declarațiile inculpatului Semionov Ivan (f.d. 181).

Instanța de apel a stabilit că, instanța de fond a dat o apreciere justă a calificării probelor prezentate și administrate, întemeiat ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Semionov I. în comiterea faptei prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

În viziunea instanței de apel, neîntemeiat este argumentul părții apărării precum că, inculpatul Semionov A. nu a încălcat Regulamentul circulației rutiere a Republicii Moldova, întrucât în cadrul speței, inculpatul în încălcarea pct. 51 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, fără a se asigura în siguranța manevrei, a început să manevreze din fața bicicletei, ce se deplasa, fiind condusă de Lîsenco V., care înainte de aceasta a semnalat, având o intenție de a lua la stânga, și a tamponat bicicleta condusă de Lîsenco V., cât și a pct.54 alin. (1) lit. a) Regulamentului nominalizat, ce interzice crearea obstacolelor depășirii prin mărirea vitezei, inclusiv specificând că, depășirea este interzisă în intersecțiile cu circulația nederijată și în imediata apropiere înainte de acestea.

Instanța de apel a fost de acord cu concluziile primei instanțe, precum că porțiunea de drum nominalizată este una deschisă, vizibilitatea acesteia nu a fost limitată, accidentul rutier a avut loc la lumina naturală a zilei, or inculpatul Semionov I. dispunea de posibilitatea tehnică pentru a preveni tamponarea, prin aplicarea unei frânări de extremă, însă nu a luat măsuri posibile pentru a micșora viteza, chiar până la stoparea mijlocului de transport, manifestând o neglijență criminală, începând efectuarea manevrei în fața bicicletei ce se deplasa și, fără a conduce în siguranță, a tamponat bicicleta condusă de Lîsenco V., care înainte de aceasta a semnalat, având o intenție de a lua la stânga.

La fel, instanța de apel a indicat că, nerecunoașterea de inculpatul Semionov I. a vinovăției în comiterea faptei comise, reprezintă forma de apărare aleasă de el și intenția de a se eschiva de la răspunderea penală, întrucât probele nominalizate probează vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, sentința, în privința inculpatului Semionov Ivan, urmează a fi casată în partea pedepsei numite cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri.

Inculpatului Semionov I. pe art. 264 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni, cu executare în penitenciar de tip deschis, potrivit cerințelor art. 72 alin. (2) Cod penal, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Instanța de apel a considerat insuficiente concluziile primei instanței pentru a considera motivată pedeapsa numită sub forma de închisoare.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță neîntemeiat a ținut cont de circumstanțele ce agravează răspunderea inculpatului, atunci când asemenea

circumstanțe nu au fost constatate în rechizitoriu, depășind limitele învinuirii înaintate inculpatului.

Astfel, instanța de apel a considerat relevant de a-i aplica în privința inculpatului Semionov I. pe art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, adică 20000 lei în beneficiul statului.

La numirea inculpatului Semionov I. a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, adică 20000 lei în beneficiul statului, completul a luat în calcul că, inculpatul este însurat, are la întreținere un copil minor, este angajat, a comis fapta din imprudența, fără careva urmări, pentru prima dată este pe banca acuzației.

În conformitate cu art. 88 alin. (5) Cod penal, luând în considerație termenul de aflare sub strajă a inculpatului Semionov I. de la 18.11.2020 până la 18.02.2020, de a-l libera în totalitate pe inculpat de la ispășirea pedepsei sub formă de amendă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care Semionov I. să fie achitat, din motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii.

În motivarea recursului indică aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar menționând că, instanța de apel eronat a interpretat legea și greșit a calificat acțiunile clientului său.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul depune referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, deoarece instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, corect reținând constatarea vinovăției inculpatului Semionov I. în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Cimpoeș V. în numele inculpatului se reține, că acesta invocă ca temei de drept pct. 6), 8), 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat*

asupra tuturor motivelor invocate în apel; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, indicând faptul că, instanțele eronat au constatat că, ciclomotorul se referă la categoria mijloacelor de transport și nu a fost dovedit faptul încălcării Regulamentului circulației rutiere de către inculpat.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a sentinței în partea constatării vinovăției inculpatului Semionov I., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia Colegiului penal, recurentul invocă în recurs practic aceleași motive pe care le-a indicat în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, respectând prevederile legale stipulate la art. 414, 417 Cod de procedură penală și corect a considerat, că Semionov I. este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reține, că recurentul invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursului declarat Colegiul atestă, că în opinia acestuia, inculpatul urmează a fi achitat. Deci, în atare împrejurări, instanța de recurs consideră că, de fapt, în recursul declarat se semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, în acțiunile inculpatului, solicitând în cele din urmă achitarea acestuia. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs și nici nu este indicat în baza cărui articol să fie recalificată fapta, fiind doar indicat la temeiurile de drept.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recursuri prevăzute la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii,

ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, fapta acestuia fiind calificată corect în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

Nu pot fi reținute de către instanța de recurs aserțiunile părții apărării, precum că, nu a fost dovedit faptul încălcării de către Semionov I. a Regulamentului Circulației Rutiere. La acest capitol, Colegiul penal remarcă, faptul că și acest argument a constituit obiect de discuție în instanța de apel, asupra căruia această instanța s-a expus argumentat, că în cadrul speței, inculpatul în încălcarea pct. 51 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, fără a se asigura în siguranța manevrei, a început să manevreze din fața bicicletei ce se deplasa, fiind condusă de Lîsenco V., care înainte de aceasta a semnalat, având intenția de a lua la stânga, și a tamponat bicicleta condusă de Lîsenco V., cât și a pct. 54 alin. (1) lit. a) Regulamentului nominalizat, ce interzice crearea obstacolelor depășirii prin mărirea vitezei, inclusiv specificând că, depășirea este interzisă în intersecțiile cu circulația nedirijată și în imediata apropiere înainte de acestea.

La fel, instanța de apel întemeiat a reținut că, porțiunea de drum nominalizată este una deschisă, vizibilitatea acesteia nu a fost limitată, accidentul rutier a avut loc la lumina naturală a zilei, astfel inculpatul Semionov I. dispunea de posibilitatea tehnică pentru a preveni tamponarea, prin aplicarea unei frânări de extremă, însă nu a luat măsuri posibile pentru a micșora viteza, chiar până la stoparea mijlocului de transport, manifestând o neglijență, începând efectuarea manevrei în fața bicicletei ce se deplasa și, fără a conduce în siguranță, a tamponat bicicleta condusă de Lîsenco Vasilisa, care înainte de aceasta a semnalat, având intenția de a lua la stânga.

Astfel, Colegiul penal statuează că, instanța de apel a apreciat probele conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat a stabilit vinovăția inculpatului și că acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fapta fiind încadrată juridic corect și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, se constată că, în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs

vreo eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate.

Finalmente, Colegiul penal apreciază ca legală și întemeiată hotărârea instanței de apel, ce a fost adoptată în corespundere cu prevederile art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de către avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Semionov Ivan Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 20 august 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Timofti Vladimir